

1978, 18. září – Sdělení VONS č. 34 o propuštění Ladislava Lise z vazby a pokračování jeho trestního stíhání pro trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví na svobodě.¹

Signatář Charty 77 a člen Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných Ladislav Lis byl po dvouměsíčním věznění v Litoměřicích propuštěn 13. září 1978 z vazby. Obvinění z 13. července dosud nebylo zrušeno. Ladislav Lis byl nepravdivě obviněn, že si ponechal peníze určené k výplatě a že pásl ovce na státních pozemcích. Od počátku bylo zřejmé, že cílem obvinění je perzekvovat Ladislava Lise za jeho občanské postoje. Okolnosti vazby a jejího ukončení tento názor znovu potvrdily. Ladislav Lis byl na údajnou trestnou činnost podle § 132 tr. z. vyslýchán až 5. září, tedy týden před ukončením vazby. V jejím průběhu ho však několikrát navštívili příslušníci StB z Ústí nad Labem, kteří se ho pokoušeli od další občanské aktivity odradit a získat alespoň pro omezenou spolupráci. Ladislav Lis rozhodně odmítl takové návrhy. Když krajská prokurátorka rozhodla o jeho propuštění, Ladislav Lis zdůraznil, že vazba nevedla ke zjištění pravdy, nýbrž že takové zjištění znemožnila. Teprve nyní může předložit výplatní listiny a podpisy brigádníků a potvrzení o odevzdání daní ze mzdy a tím i před orgány moci prokázat, že žádné peníze nezczil. Příslušné doklady přitom byly v chalupě Ladislava Lise při domovní prohlídce 13. 7. 1978. Nemohli je předložit ani příbuzní či právní zástupce, protože až do 5. září, kdy byl obhájce poprvé u výslechu, neznali podstatu obvinění.

Vazba Ladislava Lise byla tedy zjevně motivována politickými zřeteli. K jejímu ukončení významně přispěla i široká solidarita vyjádřená četnými jednotlivci i skupinami občanů.²

Informace o Chartě 77, r. 1, 1978, č. 11, s. 10.

POZNÁMKY

- ¹ K případu viz též sdělení VONS č. 20, dokument č. 20.
- ² K propuštění Ladislava Lise z vazby došlo usnesením krajské prokurátorky v Ústí nad Labem ze 13. 9. 1978. Lis byl však i nadále vystaven šikanování, včetně toho, že např. nedostával rodinné přídatky na dvě děti nebo že příslušníci SNB umístili na cestu vedoucí k jeho domu dopravní značku zákaz vjezdu. Viz Lisovu zprávu Chartě 77 a VONS o jeho trestním stíhání, o zkušenostech z výslechu a z vazby, o jeho hladovce a pokračujících represích proti němu a jeho rodině z 20. 10. 1978. LP, Sb. VONS, inv. č. 199, sign. II/8, kart. 33.

Usnesením vyšetřovatele oddělení vyšetřování VB Okresní správy SNB Česká Lípa ppor. Jana Pajera ze 6. 4. 1979 bylo zastaveno trestní stíhání L. Lise pro trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132, odst. 1, písm. b), c) tr. zák. vztahující se k platbám za práci na turistické cestě a za materiál, neboť se Lisovi podařilo předloženými fotokopii účetních dokladů prokázat, že se nedopustil zpronevěry. To potvrdily též výpovědi svědků. Usnesení je uloženo in: LP, Sb. VONS, inv. č. 199, sign. I/1, kart. 33; též MS v Praze, soudní spis k případu Petra Uhla a spol. (spis. zn. 1 T 23/79) uložený jako příloha rehabilitačního spisu, spis. zn. Rt 419/90.

Proti Lisovi bylo ještě vykonstruováno obvinění z trestného činu zkrácení daně. Lis choval ve svém přechodném bydlišti na samotě Peklo v obci Sosnová tři psy, za které řádně platil poplatky ve výši stanovené pro venkovské oblasti, tedy 260 Kčs. „Po podpisu Charty 77 vyzvaly okresní orgány písemně orgány trvalého bydliště L. Lise v Praze, aby mu doměřily poplatky v pražské výši za maximální možnou dobu, tj. tři roky nazpět. Podle platné právní úpravy se totiž poplatky ze psů vyměřují zásadně podle místa trvalého bydliště jejich držitele, přičemž na území města Prahy jsou dvacetkrát vyšší než na venkově. Současně však platí, že jsou-li psi chováni trvale mimo Prahu, lze jim vyměřit snížený poplatek ve ‚venkovské‘ výši, i když jejich držitel je trvale hlášen v Praze. Takto postupoval i MNV Sosnová v případě L. Lise, když ho po léta vyzýval k placení vyměřené nízké daně. V trestním spise je založena korespondence mezi ONV Česká Lípa, MNV Sosnová a ONV Praha 10, ze které jednoznačně vyplývá, že po podpisu Charty 77 a z tohoto důvodu se uvedené orgány rozhodly vyměřit dodatečné poplatky ze psů ve výši 4000 Kčs ročně, a to zpětně od počátku r. 1974, čímž rázem vytvořily pohledávku 20 000 Kčs ke dni, kdy jej vzaly do vazby. Roční příjem L. Lise přitom činil cca 14 000 Kčs ročně včetně částečného invalidního důchodu (průměrný roční plat v ČSSR je 30 000 Kčs). Tento invalidní důchod mu však odebraly jako celé řadě dalších signatářů.“ LP, Sb. VONS, inv. č. 199, sign. IV/4, kart. 33, dokument „Případ Ladislava Lise – faktografie“. Dále viz dokumentaci týkající se nezákonného poplatku za psy vyměřenému L. Lisovi ONV Praha 10. Tamtéž, sign. II/ 5, kart. 33.